

तथात्वम् विभागे “विव्यास वेदान् यस्मात् स तस्मात्
व्यास इति स्मृतः” भा०आ०प०। पारावारेति व्यस्तं समस्तं
विपरीतञ्च” सि०कौ०। व्यस्तः “व्यस्तरातिन्द्वयस्य ते”
कुमा० पृथक्करणे एकैकशः प्रयोगे व्यस्तः “व्यस्तसम-
स्तमहाव्याहृतिहोमे” भवदेव । निवारणे च “व्यस्तन्नु-
दत्यां शिशिरैः पयोभिः” भट्टिः । विक्षेपे “व्यस्तास्तारा-
गणाइव” भा०।

वि-नि-अपेक्षे। “विष्णोर्वक्षसि विश्वनाथकृतिना सिद्धान्तसुक्तावली

विन्यस्ता” सि०सु० “विभागविन्यस्तमहाधरत्नम्” भट्टिः ।

सम्-संक्षेपे “समासेन निबोधत” पुरा०समस्या । संक्षिप्यन्वयने

यथा पीतम् अम्बरमिति समुदायस्य पीताम्बर इति

संक्षेपेण प्रयोगः समासः । “सर्वोऽप्येकदेशोऽङ्गा सह सम-

स्यते” वार्त्ति० । “समस्यमानपदार्थातिरिक्तपदार्थबोध-

कत्वं बङ्गोहित्वमिति सारमङ्गुरी । “समासः षड्विधोबुधैः”

हरिः साकल्ये च समस्तम् “ज्ञानमस्ति समस्तस्य देवीमा०

“व्यस्तसमस्त महाव्याहृति होमे विनि०” भवदे०

संयोजने च समस्य सम्पादयत गुणैरिमां” किरा० ।

असंयत लि० न०त०। बभ्यनमून्ये “असंयतोऽपि मोक्षार्थी”

काद० । असंयतः अवबुद्धः अकारे विष्णौ भक्तश्च ।

असंयुक्त लि० विरोधे न०त०। १वियुक्ते । २व्यङ्गनवर्णा-

निश्चिते व्यङ्गनवर्णे ३द्रव्यान्तरैरसंयुक्ते च ।

असंयुत लि० न०त०। संयुतभिन्ने “हकारं पञ्चमैर्युक्तमन्तः-

स्थाभिश्च संयुतम् । औरस्यं तं विजानीयात् कण्ठप्रमाहुर-

संयुतम्” पा० शिखा ।

असंयोग पु० अभावे न०त०। १संयोगाभावे न०ब०। २सं-

योगमून्ये लि०। संयोगः क्रियाजन्यः द्रव्याश्रयगुणविशेषः

हृत्त्वर्कयोरचाऽव्यवधानञ्च । “असंयोगोपधात्” पा०।

असंलग्न लि० न०त०। १संलग्नभिन्ने विभक्तौ २असंबन्धे च ।

असंघृत लि० न संघृतः । १अनाघृते “नासंघृतमुखः कुर्यात्-

क्षुतं जिह्वां तथैव च” स्मृतिः “संघृतं संवरणम् न०७३०।

अत्यन्तावरके २नरकभेदे न० “योहृत्स्य धर्ममाचष्टे

यश्चोपदिशति व्रतम् । सोऽसंघृतं नाम तमः सह तेनैव

गच्छति” मनुः ।

असंशय पु० अभावे न०त०। १सन्देहाभावे न०ब०।

२सन्देहमून्ये “असंशयं क्षत्रपरिग्रहक्षमा यदार्थमस्याम-

भिलाषि मे मनः” शकु०सन्देहश्च एकस्मिन् धर्मिणि विरुद्ध

कोटिद्वयज्ञानम् यथा पर्वतो वल्किमानुनवा दहनतदभाव-

रूपविरुद्धकोटिद्वयमेकस्मिन् पर्वते धर्मिणि ज्ञायते “स्थारुः

पुरुषो वेत्यत्र अस्थारुत्वस्य पुरुषत्वव्याप्यतावच्छेदकतदा

गृहीतधर्मं कत्वेन विरुद्धत्वात्तथात्वमिति वेदः ३निश्चये च

असंश्रव लि० नास्ति संश्रवः सम्यक् श्रवणं यत्र । सम्यक्-

श्रवणयोग्ये दूरदेशादौ । “असंश्रवे चैव गुरोर्न किञ्चि-

दपि कीर्त्तयेत्” मनुः ।

असंस्मिष्ट लि० न०त०। संक्षेपमून्ये १विभक्तौ २असङ्गते च ।

असंसर्ग पु० अभावे न०त०। १संसर्गाभावे । न०त०।

२संसर्गमून्ये निस्सम्बन्धे ।

असंसर्गा ग्रह पु० असंसर्गस्य परस्परसम्बन्धाभावस्याग्रहः ।

मीमांसकोक्तस्य इदमिति रजतमित्यादि ज्ञानद्वयस्यापि प्रवृ-

त्तिजनकताप्रयोजके परस्परसम्बन्धाभावस्याबोधे । विस्तरः

असत्ख्यातिशब्दे अख्यातिपक्षनिर्दिष्टे ५३२पृष्ठे दृश्यः ।

असंसृष्ट लि० न० त०। १संसर्गरहिते । संसर्गश्च द्रव्ययोः

सम्बन्धः धनिनोरेकत्वं द्रव्ये विभागानन्तरं समुदायस्वामित्व-

सम्पादनञ्च “विभक्तोयः पुनःपित्वा भ्राता चैकत्वं सं-

स्थितः । पितृव्येणाय वा प्रीत्या स तु संसृष्ट उच्यते

दृष्ट० उक्तेः । संसृष्टं द्रव्यमस्यास्ति अर्था० अच संसृष्टः ।

इति संसृष्टी च विभानन्तरमेकत्वं द्रव्येऽन्येन सह सम्बन्धवान्

तद्भिन्नः असंसृष्टः असंसृष्टी च “अन्योदर्थस्तु संसृष्टो-

नान्योदर्थधनं हरेत् असंसृष्टश्चापि चादद्यात् संसृष्टो नान्य-

माहजः” या०सृ०। “तस्माद्विमक्तासंसृष्टिन्पुत्रे स्वर्गाति

पत्नी धनं प्रथमं गृह्णातीति” मिता० ।

असंस्कृत लि० सम्+क-क्त सुट् न०त०। १गुणान्तराधान

मतीते २अपरिस्फुते ३गर्भाधानादिसंस्काररहिते, च ।

असंस्कृतः सुतो ज्येष्ठोनापरो वेदपारगः” स्मृतिः “असं-

स्कृतास्तु संस्कारार्था भ्रातृभिः पूर्वमंस्कृतैः” या०सृ० ।

व्याकरणसंस्कारमून्ये ४अपशब्दे पु० “संस्कारोहि सतो

गुणान्तराधानम् सच लौकिकालौकिकहेतुकः । तत्र यथा

गर्भाधानादिना अलौकिकेन हेतुना देहः संस्त्रियते तत्-

संस्काराच्च तदभिमानि देही । एवं ज्ञानाचमनादिनाऽपि ।

लौकिकेन तु पाकादिना द्रव्यान्तरयोगेन वा अज्ञादौ गुणा-

न्तरमाधीयते अतएव संस्कृतं भक्ष्याः इति पा० सूत्रे-

भक्ष्यस्य दध्याद्युपसेकेन संस्कार उक्तः । शरावे संस्कृतः

शावावः सक्तुः दग्नि संस्कृतः दाधिकः सूपः” सि०कौ० ।

असंस्तुत लि० न०त०। १अपरिचिते । “प्रेयानभ्यसंस्तुत

इव परित्यक्तः” काद० । २सस्यगस्तुते च ।

असंस्थित लि० न०त०। १अप्रते परलोकं प्रति अप्रस्थिते

“असंस्थितान् प्राणान् संस्थापयेत्” शत०ब्रा० २असुस्थिते